

PRÖVNINGS-

NÄMNDERNA

MALMÖHUS LÄN

Nyuppsättning.

A., som den 14 mars under beskattningens året övertagit ett jordbruk, inköpte kort därefter 39 nötkreatur för 35.000 kr. På fastigheten fanns vid A:s övertagande inga nötkreatur. Av de inköpta djuren såldes samma år 12 st. för 16.500 kr. Försäljningssumman deklarerades som intäkt. Samtidigt avdrogs anskaffningskostnaden för dessa 12 djur, 9.200 kr. De 12 nötkreaturen utgjorde de efter A:s övertagande först inköpta djuren.

TN vägrade avdraget, enär inköpet utgjort nyuppsättning.

I besvär över TN:s beslut åberopade A, att då köp och försäljning skett samma år, vore försäljningen att anse som löpande — vilket även överensstämde med TN:s uppfattning — varvid avdrag borde medges för anskaffningskostnaden för de sålda djuren.

I sitt taxeringsförslag, som delgavs klaganden, yrkade TI avslag å besvären och anförde som skäl för yrkandet, att inköpet ostridigt utgjort klagandens första förvärv av nötkreatur till den av honom övertagna egendomen, att inköpet därför uppenbarligen måste betraktas som nyuppsättning, varvid kostnaden icke vore avdragsgill, samt att den omständigheten att djuren ånyo sålts under samma år icke kunde föranleda, att en nyuppsättningskostnad blev avdragsgill.

A. invände, att vid hans övertagande av egendomen hade växtodlingen till stor del varit upplagd på produktion av grovfoder. För att kunna utnyttja detta hade han anskaffat 12 st. icke dräktiga göddjur. Avsikten hade från början varit, att dessa, sedan de förädlat bete och grovfoder, omedelbart skulle avyttras, vilket också skett.

Med tanke på att i stället avyttringen — därest klaganden bedrev uppfödning

tävlingar 200 kr
Telefonsamtal 75 „.

Med anledning av innehållet i erinringarna förklarade TI, att han i så måtto frånginge sitt yrkande hos PN, att han tillstyrkte, att B i likhet med A medgäves avdrag med 75 kr.

PN beslöt jämväl ifråga om B:s taxeringar på sätt, TI sålunda yrkat.

Sedan B besvärat sig hos KR, resolve-
rade KR, att som med avseende å vad i målet förekommit finge antagas, att någon skattepliktig inkomst icke uppkommit för B genom hans verksamhet hos ovan nämnda idrottsförening, funne KR skäligen att med ändring av PN:s beslut bestämma B:s taxeringar i enlighet med den av honom avgiva självdeklaration.

av göddjur till försäljning — möjligen kunde betraktas såsom realisation tillfrågades klaganden angående i sådant sammanhang aktuella omständigheter. Han upplyste då, att kreatursbesättningen bestod av mjölkdjur och blivande mjölkdjur att produktionen i fortsättningen helt skulle inriktas på mjölkdjur och att mjölkmaskinsanläggning med 4 st. mjölkkningsmaskiner fanns på egendomen.

PN avslog besvären och fastställde taxeringarna i enlighet med TN:s beslut.

Arrendators avdrag för fasta inventarier.

I samband med övertagande av ett kro-noarrende inlöste A. av förre nyttjanderättshavaren för 4.692 kr vissa el.-installationer, huvudsakligen i boningshuset, 2 hydroforer med pump och motor i boningshuset, vattenledning i stallarna samt en Aga-spis i boningshuset. I deklarationen yrkat avdrag med nämnda belopp vägrades av TN.

I besvär över TN:s beslut återopade klaganden, att de byggnader vari anläggningarna ingick, enligt beslut av Domänstyrelsen skulle rivas, varvid anläggningarna skulle bli värdelösa. PN avslog besvären men medgav avdrag med 10 % av anskaffningskostnaden för ifrågavarande fasta inventarier. Som skäl för beslutet anfördes: Ifrågavarande anläggningar voro uppenbarligen av sådant slag, som anges i 2 kap. 18 § Nyttjanderättslagen. Av v d i målet förekommit framgick, att jordägaren icke var skyldig att jämlikt nämnda lagrum lösa anläggningarna. Då klaganden sålunda var ägare till anläggningarna — ehuru med skyldighet att vid arrendets frånträdande hembjuda dem åt jordägaren till inlösen — ägde han icke rätt att på en gång avdraga kostnaderna

för desamma. Då det emellertid var fråga om tillbehör till byggnad, förelåg i stället rätt till avdrag för värdeminskning. Enligt verkställd utredning gällde vidare beslutet om rivning endast ekonomibyggnaderna, medan de övertagna fasta inventarierna tillhörde dels ekonomibyggnaderna dels boningshuset. Någon tidpunkt för rivningen hade ej kunnat angivas och ej heller hade klaganden kunnat förebringa någon utredning om kostnadernas fördelning på de olika byggnaderna. Synbarligen belöpte emellertid endast en mindre del av kostnaderna på ekonomibyggnaderna.

Förtäckt utdelning.

A., som ägde huvudparten av aktierna i ett aktiebolag, hade under beskattningsåret till bolaget försålt två honom tillhöriga fastigheter. Den ena utgjordes av en obebyggd tomt med ett taxeringsvärde av 14.900 kr och låg i omedelbar anslutning till den andra fastigheten, som utgjorde A:s familjebostad och som åsatts ett taxeringsvärde av 95.000 kr, varav byggnadsvärde 83.000 kr. Köpeskillingen utgjorde 295.000 kr. Den hade likviderats på så sätt, att bolagets fordran på A. nedbragts, varjämte bolaget övertagit fastigheterna åvilande inteckningsskuld å 25.000 kr. Skillnaden mellan taxeringsvärde och köpeskillning utgjorde sålunda 185.100 kr. Skillnaden mellan köpeskillingen och allmänna saluvärdet befanns efter omfattande utredning utgöra åtminstone 95.000 kr. Då A. till eget företag försålt tillgångar för 295.000 kr men tillgångarnas värde i varje fall icke överstigit 200.00 kr och A. därigenom undgått beskattning av utdelning å aktier till ett belopp av minst 95.000 kr, yrkade vederbörande TI höjning av A:s taxeringar med sistnämnda belopp. PN biföll detta yrkande.